

เรื่อง "ผาม" จิตรกรรมเล่าเรื่องผี ๆ ที่เมืองตาก

รายละเอียด

หากเอ่ยถึงผี คนทั่วไปมักนึกถึงสิ่งที่มองไม่เห็นด้วยตาสัมผัส และแทนในรูปความน่ากลัว ความเชื่อในเรื่องผี เป็นความเชื่อที่เก่าแก่มากที่สุดในสังคมอาเซียน แม้ในระยะหลังเรานับถือพุทธมาตั้งแต่สมัยทวารวดี(ยุคแรก สมัยประวัติศาสตร์)แต่เราก็ยังคงมีความเชื่อในเรื่องผีที่ฝังลึกในจิตวิญญาณของเราอยู่ สะท้อนผ่านในรูปพิธีกรรม ความเชื่อ

ผี จึงถูกผูกร้อยกับเราอย่างไม่รู้ตัว โดยเฉพาะคนเหนือ ที่นับถือผีข้างมารดา ถือว่าเป็นเก้า(หลัก)ของสายตระกูล คนเหนือนับถือผีบรรพบุรุษ สร้างหิ้งบูชาผีไว้ที่ด้านเหนือของเรือนเป็นหิ้งผีไว้สักการะยามทำงานบุญงานทาน ก่อนเข้าพรรษา หรือปีใหม่ไทย ลูกหลานจะแสดงความกตัญญูด้วยการจัดเครื่องไหว้ผี ตามจารีตของคนในท้องถิ่น

ถิ่น

นอกจากผีที่สืบมาทางสายโลหิตแล้ว ในชุมชนยังมีผีประจำหมู่บ้าน ซึ่งมาในรูปเจ้าพ่อ เจ้าแม่ ชาวบ้านพากันเคารพศาลผีประจำชุมชน เป็นเสมือนผีเสื้อบ้าน ดูแลอารักษ์ชุมชน หนึ่งปีร่วมแรงกันจัดพิธีกันยิ่งใหญ่ เลี้ยงควายทั้งตัว รองด้วยใบตอง เรียกการ "เลี้ยงฮ้าว" ในย่านชุมชนแถบสามเงายังพบพิธีนี้อยู่ เขาเล่าสืบกันว่า เป็นการเลี้ยงผีลี้วะอันเป็นต้นกำหนดของตระกูลต้นนั่นเอง

ดังนั้นเมื่อเป็นงานเลี้ยงผีใหญ่ ชาวบ้านต่างร่วมแรงร่วมใจสร้างผาม(ปะระพีธิ) ทั้งผามพิธี และผามที่ชาวบ้านทำอาหาร ปัจจุบันปรากฏภาพจากกิจกรรมผามนั่งวัดโบสถ์มณีให้เห็นเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้เห็นที่วัดโบสถ์มณีศรีบุญเรือง

(ที่มาของเรื่องผีผี : ฟ้อนผี อารมณฟ้อนผี :มานพ มานะแซม /ข้อมูลท้องถิ่นประวัติศาสตร์พัฒนาการจังหวัดตาก กระทรวงวัฒนธรรม)

คำสำคัญ : ผี, งานเลี้ยงผี

ที่มา : <https://www.facebook.com/laoruengmuengtak/photos/821384664618409>

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2022-02-01

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=2049&code_db=610004&code_type=TK001